

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven.

Fremsat den 8. oktober 1969 af finansministeren.

§ 1.

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 424 af 19. december 1968, som ændret ved lov nr. 19 af 24. januar 1969, lov nr. 104 af 29. marts 1969 og lov nr. 326 af 18. juni 1969 foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *litra i*, ændres „§ 73 i lov om offentlig forsorg“ til: „§ 70, stk. 1 a, og § 73 i lov om offentlig forsorg“.

2. § 7 A ophæves.

3. I § 8, *stk. 2*, ændres „de årlige udskrivningslove, jfr. §§ 16, 17 og 18 i lov nr. 127 af 31. marts 1960“ til: „lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.“

4. I § 8 indsættes som *stk. 3*:

„*Stk. 3.* Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages:

- a) løbende provisioner eller præmier for lån, som den skattepligtige optager, eller for sikring af hans tilgodehavender,
- b) præmier og lignende løbende ydelser for kaution for den skattepligtiges gæld, og
- c) stiftelsesprovisioner og lignende engangsydelser for lån, som den skattepligtige optager, såfremt løbetiden for lånet er mindre end 2 år.“

5. § 14 A, *stk. 1*, affattes således:

„§ 14 A. Til den skattepligtige indkomst medregnes lejeværdien af bolig i egen ejendom, jfr. § 4, *stk. 1*, *litra b*, 2. pkt., i statsskattelov nr. 149 af 10. april 1922. For ejendomme, der kun indeholder én selvstændig lejlighed, som tjener til bolig

Finansmin. Skd. II j. nr. 1869/1969.

for ejeren, fastsættes lejeværdien til $3\frac{1}{4}$ pct. årlig af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 14. almindelige vurdering. Er ejendommen ikke vurderet før 14. almindelige vurdering, eller er den ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 14. almindelige vurdering, fastsættes lejeværdien dog til $2\frac{1}{4}$ pct. af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår. Anvendes en væsentlig del af ejendommen til ejerens erhvervsvirksomhed, ansættes lejeværdien af den del, der benyttes til bolig for ejeren, efter et skøn. For ejerlejligheder fastsættes lejeværdien ligeledes efter et skøn. Har vurderingsrådet efter § 33, *stk. 4*, i lov om vurdering af landets faste ejendomme fordelt ejendomsværdien og grundværdien på en ejendoms stuehus med tilhørende grund og have og på den øvrige ejendom, fastsættes lejeværdien til $2\frac{1}{4}$ pct. af den del af ejendomsværdien, som er henført til stuehuset m. v., medmindre en væsentlig del af stuehuset anvendes til ejerens erhvervsvirksomhed, jfr. 4. pkt.“

6. I § 30, *1. pkt.*, ændres „lov om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m. v.“ til: „lov om selvangivelse, om kontrol med selvangivelse og om straf i skattesager“.

7. Efter § 32 C indsættes:

„§ 32 D. De kommunale ligningsmyndigheder fastsætter grundlaget for den foreløbige skattesvarelse efter kildeskattelovens §§ 45, *stk. 3*, 48, 50, 51, 52 og 53. Ved-

kommende kommunalbestyrelse kan bemyndige et medlem af den kommunale ligningsmyndighed eller en i kommunen eller i en anden kommune ansat person til at udøve disse funktioner. En beslutning, der er truffet af den pågældende, kan forlanges forelagt den kommunale ligningsmyndighed til afgørelse. Finansministeren kan efter anmodning fra en kommunalbestyrelse bestemme, at et amtsskatteinspektorat skal bistå den kommunale ligningsmyndighed ved varetagelsen af de opgaver, der er nævnt i 1. pkt.

Stk. 2. Finansministeren fastsætter regler om optagelse af mandtal over skattepligtige personer og dødsboer samt regler om, i hvilken kommune en skattepligtig person eller et skattepligtigt dødsbo skal ansættes til statsskat. Foranstående bestemmelser træder for personers og dødsboers vedkommende i stedet for bestemmelserne i lov nr. 149 af 10. april 1922 §§ 20 og 21. Med hensyn til dødsboer og tilfælde, hvor der i årets løb er sket ændringer i skattepligtsforholdene for en person, kan finansministeren fastsætte særlige regler om indgivelse af selvangivelse, om skatteligning og om betaling, inddrivelse og forrentning m. v. af skat.

Stk. 3. Finansministeren træffer bestem-

melse om, hvilke myndigheder der skal varetage opgaverne i forbindelse med beregning og opkrævning af skatter og afgifter m. v., der opkræves efter kildeskattelovens bestemmelser.“

§ 2.

Stk. 1. § 1, nr. 1-4, anvendes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for indkomståret 1969 og senere indkomstår.

Stk. 2. § 1, nr. 5, anvendes ved indkomstopgørelsen for indkomstårene 1969 og 1970. Ved indkomstopgørelsen for indkomståret 1969 udgør satserne for lejeværdien af bolig i egen ejendom dog 3 og 2 pct. i stedet for $3\frac{1}{4}$ og $2\frac{1}{4}$ pct.

Stk. 3. § 1, nr. 6, træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 4. § 1, nr. 7, har virkning fra og med indkomståret 1970.

Stk. 5. § 1, nr. 10 og nr. 21, i lov nr. 191 af 31. maj 1968 om ændring af ligningsloven som følge af kildeskattens ikrafttræden ophæves.

Stk. 6. For medlemmer af skatterådene og stedfortrædere, hvis beskikkelsesperiode udløber med udgangen af 1969, kan finansministeren forlænge beskikkelsesperioden indtil udgangen af marts måned 1970.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 104 af 29. marts 1969, lov nr. 121 og lov nr. 130 af samme dato samt lov nr. 326 af 18. juni 1969. Med hensyn til den førstnævnte ændringslov henvises til Folketingstidende 1968-69, spalte 4519, 5022, 5260, 5443; tillæg A, spalte 4135; tillæg C, spalte 579. De sidstnævnte ændringslove stod i forbindelse med henholdsvis ændringer af kildeskattelovens regler om dødsboer, kildeskattens ikrafttræden og reglerne om frigørelsesafgift m. v.

Det foreliggende lovforslag har til hovedformål at give regler om den skattemæssige lejeværdi af enfamiliehuse, der ikke er vurderet før 14. almindelige vurdering.

Lejeværdien for ejendomme, der kun indeholder én selvstændig lejlighed, som tjener til bolig for ejeren, beregnes efter de gældende regler som en vis procentdel af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 14. almin-

delige vurdering. For indkomståret 1969 er procenten 3 og for indkomståret 1970 $3\frac{1}{4}$. De nævnte regler er i overensstemmelse med den i boligforliget trufne aftale om, at den ved ligningsloven på grundlag af 13. almindelige vurdering fastsatte lejeværdi for enfamiliehuse inden for normaliseringsperioden forhøjes med $\frac{1}{4}$ pct. årlig i 8 år. De gældende lovregler løser ikke spørgsmålet om lejeværdiens størrelse, når enfamiliehuset ikke er vurderet før 14. almindelige vurdering. Ved ændringen af ligningsloven i marts 1969 blev det derfor bebudet, at der måtte gives regler herom, når man kan have et indtryk af vurderingsniveauet ved 14. almindelige vurdering. For disse enfamiliehuse er det ikke muligt at beregne lejeværdien på grundlag af 13. almindelige vurdering, og lovforslaget har derfor til formål at fastsætte en lejeværdiprocent, som anvendt på ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering gennemsnitlig giver en lejeværdi, der svarer til,

hvad lejeværdien ville blive, hvis man kunne bygge på 13. almindelige vurdering og boligforligets lejeværdiprocenter.

På grundlag af forvurderingen er der foretaget et skøn over de forventede forhøjelser af ejendomsværdiniveauet for enfamiliehuse ved 14. almindelige vurdering. Forudsat at de endelige vurderinger vil svare til forvurderingerne, synes man for hele landet at kunne regne med en gennemsnitlig forhøjelsesprocent på godt 40. Den gennemsnitlige forhøjelsesprocent varierer ret væsentligt fra område til område; men ser man på landet som helhed, tyder undersøgelsen dog på, at langt de fleste enfamiliehuse vil ligge ret nær ved den gennemsnitlige forhøjelsesprocent på ca. 40. 46 pct. af alle enfamiliehusene ligger højst 5 procentenheder ved siden af den gennemsnitlige forhøjelsesprocent, og ca. 70 pct. af husene ligger højst 10 procentenheder fra gennemsnittet.

På grundlag af det omtalte materiale foreslås det, at lejeværdien for enfamiliehuse, der ikke er vurderet før 14. almindelige vurdering, for indkomståret 1969 fastsættes til 2 pct. og for indkomståret 1970 til 2½ pct. af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering.

Efter forslaget skal lejeværdiprocenterne for huse, der ikke er vurderet før 14. almindelige vurdering, også anvendes, når et tidligere vurderet hus siden sidste vurdering før 14. almindelige vurdering er ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. Det er herved tilsigtet at undgå, at den, der har opført et helt nyt hus, bliver udsat for en mindre rimelig forskelsbehandling i sammenligning med den, der har bekostet store forbedringer på et ældre hus.

Ved lov nr. 320 af 18. juni 1969 er vurderingsloven ændret, således at vurderingsrådet fra og med 14. almindelige vurdering skal fordele ejendomsværdien og grundværdien for landbrugsejendomme m. v. mellem på den ene side stuehuset med tilhørende grund og have og på den anden side den øvrige ejendom. Hensigten med denne ændring var, at stuehusenes lejeværdi skal ansættes som en procentdel af ejendomsværdien i stedet for efter et skøn over, hvad huset kunne udlejes for. Efter lovforslaget skal lejeværdiprocenterne for enfamiliehuse, der ikke er vurderet før 14. almindelige vurdering, herefter også gælde for stuehusene.

Et uddrag af vurderingsloven findes i bilag 3.

Der stilles endvidere forslag om enkelte andre ændringer, der omtales i bemærkningerne til de enkelte paragraffer.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1, nr. 1.

Ligningslovens § 7 opregner en række erhvervelser, der ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Ifølge paragraffens litra i omfatter denne skattefrihed også en række ydelser, der udredes i henhold til forskellige regler i sociallovgivningen. Det er karakteristisk for alle disse ydelser, at de gives til dækning af særlige merudgifter, som visse grupper af skatteydere har på grund af invaliditet m. m.

Ved lov nr. 397 af 9. december 1968 blev skattefrihedsbestemmelsen udvidet, således at den også kom til at omfatte ydelser, der udredes i henhold til § 73 i lov om offentlig forsorg. Efter denne regel kan personer, der forsørger et fysisk eller psykisk handicappet barn i hjemmet, få tilskud til dækning af merudgifter som følge af handicappet.

Der stilles nu forslag om at udvide skattefritagelsen til også at omfatte visse ydelser, der med hjemmel i forsorgslovens § 70 gives til dækning af særlige merudgifter på lignende måde som de foran omtalte ydelser. De § 70-ydelser, der har denne særlige karakter, blev ved lov nr. 101 af 29. marts 1969 udskilt til en særskilt bestemmelse i lovens § 70, stk. 1 a. I det pågældende folketingsudvalgs tilrådsbetænkning (Folketingstidende 1968-69, tillæg B, spalte 917) er det forudsat, at der indføres skattefrihed for de således udskilte ydelser.

De omtalte bestemmelser i forsorgsloven er trykt i bilag 2 til nærværende lovforslag.

Til § 1, nr. 2.

Det foreslås at ophæve ligningslovens § 7 A, der bemyndiger finansministeren til at nedsætte det beløb, hvormed gevinster ved lotteri, totalisatorspil eller præmie- eller gættekonkurrencer skal medregnes i vinderens skattepligtige indkomst. Som nærmere omtalt i det følgende må forslaget ses i sammenhæng med, at skattefradragsreglen er ophævet.

§ 7 A blev indsat i ligningsloven ved lov nr. 180 af 4. juni 1964, jfr. Folketingstidende 1963-64, spalte 3592, 3863, 5447 og 5739 samt tillæg A, spalte 1517, tillæg B, spalte 999 og 1117, tillæg C, spalte 713. Før lovændringen i 1964 fandtes en tilsvarende regel i de årlige udskrivningslove.

Reglen gælder kun, når de omhandlede gevinster ifølge den herom gældende lovgivning skal medregnes i vinderens skattepligtige indkomst. Som følge heraf er reglens anvendelsesområde blevet mindre, efterhånden som gevinster i en række indenlandske lotterier og spil m. v. er blevet fritaget for ind-

komstbeskatning og i stedet belagt med afgifter. Der kan herom henvises til lov nr. 519 af 19. december 1942 om afgift af gevinster i klasselotteriet som ændret ved lov nr. 77 af 28. marts 1956; lov nr. 23 af 27. januar 1956 om afgift af gevinster ved lotterispil m. v. som ændret ved lov nr. 331 af 19. december 1959; § 6 i lovekendtgørelse nr. 348 af 3. august 1967 om tipping; samt regler i lovgivningen om statspræmieobligationer, jfr. f. eks. § 6 i lov nr. 213 af 23. maj 1969 om udstedelse af statspræmieobligationer.

Den omtalte lovgivning har medført, at anvendelsesområdet for ligningslovens § 7 A (og den tilsvarende tidligere regel i udskrivningsloven) er blevet begrænset, så det stort set kun omfatter gevinster fra udlandet samt totalisatorgevinster. På dette begrænsede område er reglen siden 1959 praktiseret således, at lempelse kun blev indrømmet, når gevinsten var af en sådan størrelse i forhold til vinderens normale skattepligtige indkomst, at gevinstbeskatningen blev ekstraordinært tyngende, f. eks. fordi det ikke kunne påregnes, at vinderen ville være i stand til at udnytte skattefradraget for den skat, der faldt på gevinsten. I sådanne ekstraordinære tilfælde blev det beløb, hvormed gevinsten skulle medregnes i indkomsten, nedsat så meget, at skatten af gevinsten kom til at svare til en ligevægtsskat, hvori skattefradragets virkninger i det lange løb var indregnet. Om baggrunden for den nævnte praksis henvises til bemærkningerne til § 37 i forslaget til udskrivningslov for skatteåret 1959-60 og den daværende finansministers udtalelser ved fremsættelsen (Folketings-tidende 1958-59, spalte 2593-94 samt tillæg A, spalte 1782).

Det fremgår af det foranstående, at praktiseringen af § 7 A var nøje knyttet til den nu ophævede skattefradagsregel. Efter at skattefradraget er afskaffet, er der ikke grundlag for at nedsætte skatten af de pågældende gevinster fra udlandet m. v. til en ligevægtsskat, og da de almindelige skatteudskrivningsregler fastsættes under hensyntagen til, at skatten ikke kan fradrages i indkomsten, er det anset for rimeligt, at disse gevinster beskattes efter de almindelige regler uden mulighed for lempelse efter § 7 A.

Til § 1, nr. 3.

En lovhenviisning i ligningslovens § 8, stk. 2, foreslås ændret, fordi reglerne om beskatning af de i bestemmelsen nævnte foreninger ikke mere findes i udskrivningsloven, men i selskabsskatte-loven.

Til § 1, nr. 4.

Som omtalt i forbindelse med et spørgsmål til den daværende fg. finansminister i spørgetiden den 23. april 1969 (Folketingstidende 1968-69, spalte 5378) er det efter den gældende lovgivning ofte uklart, i hvilket omfang kautionsforsikringspræmier, garantiprovisioner o. lign. kan fradrages i den skattepligtige indkomst.

For at afhjælpe denne uklarhed foreslås det at lovfæste en fradragret for udgifter, som det må anses for naturligt at sidestille med renteudgifter, der kan fradrages efter statsskattelovens § 6, litra e. Efter forslaget skal fradragretten derfor omfatte løbende præmier m. v. for lån, som den skattepligtige optager, samt løbende præmier for kaution for hans gæld. Den foreslåede fradagsregel omfatter endvidere løbende garantiprovisioner m. v. for sikring af den skattepligtiges tilgodehavender.

Ved særlig kortfristede lån er det dog ikke anset for muligt at afgrænse fradragretten efter, om præmien o. s. v. er løbende eller ej. Efter forslaget indføres der derfor fradragret for stiftelsesprovisioner og lignende engangsydelser for lån, som den skattepligtige optager, såfremt lånets løbetid er mindre end 2 år.

Til § 1, nr. 5.

Bestemmelsen indeholder de regler om lejeværdien af bolig i egen ejendom, der ifølge lovforslaget skal gælde for indkomståret 1970. Der henvises herom til de almindelige bemærkninger. For indkomståret 1969 skal lejeværdiprocenterne ifølge forslaget være henholdsvis 3 og 2; reglen herom findes i forslagets § 2, stk. 2, 2. pkt.

Til § 1, nr. 6.

Den foreslåede redaktionelle ændring skyldes, at det i forbindelse med et lovforslag om ændring af kontrolloven foreslås at ændre lovens titel.

Til § 1, nr. 7.

§ 32 D er indsat i ligningsloven ved lov nr. 191 af 31. maj 1968, der har virkning fra og med indkomståret 1970. § 32 D, stk. 2, 3. pkt., bemyndiger finansministeren til at fastsætte særlige regler om betaling, inddrivelse og forrentning m. v. af skat i tilfælde, hvor der i årets løb sker ændringer i skattepligtsforholdene for en person eller et dødsbo.

Som bestemmelsen er affattet, gælder finansministerens bemyndigelse ikke, når behandlingen af et dødsbo er så langvarig, at der fremkommer en beskatningsperiode på et helt år. I så fald ændres boets skattepligtsforhold nemlig ikke i årets løb.

Det vil dog være mest hensigtsmæssigt, at de særlige regler, finansministeren giver for dødsboer,

også kommer til at gælde i de omtalte tilfælde, hvor bobehandlingen er særlig langvarig. Det må således anses for mest praktisk, at ligningsarbejdet i forbindelse med dødsfald generelt kan henlægges til skatterådene.

For dødsboernes vedkommende foreslås det derfor at ændre § 32 D, således at finansministerens bemyndigelse ikke begrænses til tilfælde, hvor boets skattepligtsforhold ændres i årets løb.

Til § 2.

Efter bestemmelsens *stk. 1* skal lovforslagets regler om skattefri sociale ydelser, om lotteri-gevinster m. v. og om kautions- og garantipræmier m. v. anvendes ved indkomstopgørelsen for indkomståret 1969 og senere indkomstår.

Efter *stk. 2* skal reglerne i lovforslagets § 1, nr. 5, om lejeværdi af bolig i egen ejendom anvendes ved indkomstopgørelsen for indkomstårene 1969 og 1970. For indkomståret 1969 skal lejeværdisatserne dog kun være 3 og 2 pct.

Efter *stk. 3* træder den foreslåede redaktionelle ændring af ligningslovens § 30 i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.

Efter *stk. 4* skal ligningslovens § 32 D i den foreslåede ændrede affattelse have virkning fra og med indkomståret 1970.

Efter *stk. 5* ophæves § 1, nr. 10 og 21, i lov nr. 191 af 31. maj 1968. Det skyldes, at der i lovforsla-

gets § 1, nr. 5 og 7, stilles forslag om en ændret affattelse af de pågældende regler.

Til *stk. 6* bemærkes: Den nuværende inddeling af landet i skattekredse stammer i det væsentlige fra 1903 og er i overensstemmelse med statskatte-lovens § 18 foretaget således, at ingen kommune deles mellem flere skattekredse, og således at ingen skattekreds kan strække sig ind i flere amtsråds-kredse.

Som følge af de ændringer, der sker i den amtskommunale og kommunale inddeling af landet fra 1. april 1970, må det anses for påkrævet at foretage en omdeling af skattekredsene fra samme tidspunkt.

Finansministeren har nedsat et udvalg, der skal beskæftige sig med en ændret opbygning af den statslige skatteadministration. Det er blandt andet pålagt dette udvalg at udarbejde forslag til ændringer i landets inddeling i skattekredse.

Med udgangen af 1969 udløber beskikkelsesperioden for ca. halvdelen af skatterådsmedlemmerne og stedfortræderne.

Da det ikke kan anses for praktisk at nybeskikke og genbeskikke medlemmer og stedfortrædere til de nuværende skatteråd for en 3-måneders periode, foreslås det at bemyndige finansministeren til at forlænge beskikkelsesperioden for de pågældende til udgangen af marts 1970.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende lov.

(Lovbekendtgørelse nr. 424 af 19. december 1968).

1.

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

- i. Invaliditetsbeløb og invaliditetsydelse, der er udbetalt i henhold til invalidepensionsloven, invaliditets-, bistands- og plejetillæg, der er udbetalt i henhold til invalidepensionsloven eller folkepensionsloven, personlige tillæg, der er udbetalt i henhold til invalidepensionsloven, folkepensionsloven eller lov om pension og hjælp til enker m. fl., samt ydelser i henhold til §§ 3 og 4 i lov om revalidering og i henhold til § 73 i lov om offentlig forsorg.

2.

§ 7 A. Finansministeren kan, såfremt særlige grunde taler derfor, nedsætte det beløb, hvormed gevinster ved lotteri, totalisatorspil eller præmie- eller gættekonkurrencer efter de herom gældende regler skal medregnes til vindernes skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Dette gælder ikke for præmiekonkurrencer, der er af kunstnerisk, litterær, videnskabelig eller teknisk karakter, eller hvis besvarelse kræver et arbejde, der falder inden for den pågældendes erhvervsvirksomhed.

3.-4.

§ 8. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages udgifter, som i forbindelse med den skattepligtiges erhverv er afholdt til rejser, reklame og lignende med det formål at opnå salg af varer og tjenesteydelser i det pågældende og senere indkomstår.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor den skattepligtige indkomst opgøres som en procentdel af en forenings formue efter reglerne i de årlige udskrivningslove, jfr. §§ 16, 17 og 18 i lov nr. 127 af 31. marts 1960.

Lovforslaget.

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

- i. Invaliditetsbeløb og invaliditetsydelse, der er udbetalt i henhold til invalidepensionsloven, invaliditets-, bistands- og plejetillæg, der er udbetalt i henhold til invalidepensionsloven eller folkepensionsloven, personlige tillæg, der er udbetalt i henhold til invalidepensionsloven, folkepensionsloven eller lov om pension og hjælp til enker m. fl., samt ydelser i henhold til §§ 3 og 4 i lov om revalidering og i henhold til § 70, stk. 1 a, og § 73 i lov om offentlig forsorg.

§ 7 A ophæves.

§ 8. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages udgifter, som i forbindelse med den skattepligtiges erhverv er afholdt til rejser, reklame og lignende med det formål at opnå salg af varer og tjenesteydelser i det pågældende og senere indkomstår.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse i de tilfælde, hvor den skattepligtige indkomst opgøres som en procentdel af en forenings formue efter reglerne i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v.

Gældende lov.

Gældende affattelse for indkomståret 1970.

(Lov nr. 191 af 31. maj 1968 sammenholdt med lov nr. 104 af 29. marts 1969).

5.

§ 14 A. Til den skattepligtige indkomst medregnes lejeværdien af bolig i egen ejendom, jfr. § 4, stk. 1 b, 2. punktum, i lov nr. 149 af 10. april 1922. For ejendomme, der kun indeholder én selvstændig lejlighed, som tjener til bolig for ejeren, fastsættes lejeværdien til $3\frac{1}{4}$ pct. årlig af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 14. almindelige vurdering. Anvendes en væsentlig del af ejendommen til ejerens erhvervsvirksomhed, ansættes lejeværdien af den del, der benyttes til bolig for ejeren, efter et skøn. For ejerlejligheder fastsættes lejeværdien ligeledes efter et skøn.

Stk. 2.-4. — — —

Lovforslaget.

Stk. 3. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages:

- a) løbende provisioner eller præmier for lån, som den skattepligtige optager, eller for sikring af hans tilgodehavender,
- b) præmier og lignende løbende ydelser for karution for den skattepligtiges gæld, og
- c) stiftelsesprovisioner og lignende engangsydelser for lån, som den skattepligtige optager, såfremt løbetiden for lånet er mindre end 2 år.

Foreslået affattelse for indkomståret 1970.

§ 14 A. Til den skattepligtige indkomst medregnes lejeværdien af bolig i egen ejendom, jfr. § 4, stk. 1, litra b, 2. pkt., i statsskattelov nr. 149 af 10. april 1922. For ejendomme, der kun indeholder én selvstændig lejlighed, som tjener til bolig for ejeren, fastsættes lejeværdien til $3\frac{1}{4}$ pct. årlig af ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering eller en senere vurdering inden 14. almindelige vurdering. Er ejendommen ikke vurderet før 14. almindelige vurdering, eller er den ombygget eller forbedret for mere end 25.000 kr. siden sidste vurdering før 14. almindelige vurdering, fastsættes lejeværdien dog til $2\frac{1}{4}$ pct. af ejendomsværdien ved 14. almindelige vurdering eller en senere vurdering, der er foretaget forud for det pågældende kalenderår. Anvendes en væsentlig del af ejendommen til ejerens erhvervsvirksomhed, ansættes lejeværdien af den del, der benyttes til bolig for ejeren, efter et skøn. For ejerlejligheder fastsættes lejeværdien ligeledes efter et skøn. Har vurderingsrådet efter § 33, stk. 4, i lov om vurdering af landets faste ejendomme fordelt ejendomsværdien og grundværdien på en ejendoms stuehus med tilhørende grund og have og på den øvrige ejendom, fastsættes lejeværdien til $2\frac{1}{4}$ pct. af den del af ejendomsværdien, som er henført til stuehuset m. v., medmindre en væsentlig del af stuehuset anvendes til ejerens erhvervsvirksomhed, jfr. 4. pkt.

Stk. 2.-4. — — —

Gældende lov.

(Lovbekendtgørelse nr. 424 af 19. december 1968).

6.

§ 30. Personer, der er forpligtet til at føre forretningsbøger, eller hvem regnskabspligt er pålagt i medfør af § 3 i *lov om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m. v.*, skal indsende selvangivelse inden udgangen af januar måned, såfremt det regnskabsår, der danner grundlag for selvangivelsen, udløber 30. november eller tidligere. Udløber regnskabsåret senere, skal selvangivelsen indgives senest 15. februar.

Gældende lov.

(Lov nr. 191 af 31. maj 1968).

7.

§ 32 D. — — —

Stk. 2. Finansministeren fastsætter regler om optagelse af mandtal over skattepligtige personer og dødsboer samt regler om, i hvilken kommune en skattepligtig person eller et skattepligtigt dødsbo skal ansættes til statskat. Foranstående bestemmelser træder for personers og dødsboers vedkommende i stedet for bestemmelserne i lov nr. 149 af 10. april 1922 §§ 20 og 21. Finansministeren kan fastsætte særlige regler om indgivelse af selvangivelse, om skatteligning og om betaling, inddrivelse og forrentning m. v. af skat i tilfælde, hvor der i årets løb sker ændringer i skattepligtsforholdene for en person eller et dødsbo.

Stk. 3. — — —*Lovforslaget.*

§ 30. Personer, der er forpligtet til at føre forretningsbøger, eller hvem regnskabspligt er pålagt i medfør af § 3 i *lov om selvangivelse, om kontrol med selvangivelse og om straf i skattesager*, skal indsende selvangivelse inden udgangen af januar måned, såfremt det regnskabsår, der danner grundlag for selvangivelsen, udløber 30. november eller tidligere. Udløber regnskabsåret senere, skal selvangivelsen indgives senest 15. februar.

Lovforslaget.

§ 32 D. — — —

Stk. 2. Finansministeren fastsætter regler om optagelse af mandtal over skattepligtige personer og dødsboer samt regler om, i hvilken kommune en skattepligtig person eller et skattepligtigt dødsbo skal ansættes til statskat. Foranstående bestemmelser træder for personers og dødsboers vedkommende i stedet for bestemmelserne i lov nr. 149 af 10. april 1922 §§ 20 og 21. *Med hensyn til dødsboer og tilfælde, hvor der i årets løb er sket ændringer i skattepligtsforholdene for en person*, kan finansministeren fastsætte særlige regler om indgivelse af selvangivelse, om skatteligning og om betaling, inddrivelse og forrentning m. v. af skat.

Stk. 3. — — —

Bilag 2.**Uddrag af lov om offentlig forsorg.**

(Som ændret ved lov nr. 101 af 29. marts 1969)

§ 70. — — —

Stk. 1 a. Personer under særforborg, der under ophold i eget hjem har behov for vedvarende tilsyn m. v. fra en af de i stk. 1 nævnte institutioner, har, såfremt deres lidelse medfører særlige udgifter ved forborgelsen, ret til fra vedkommende institution at få dækket sådanne nødvendige merudgifter. Hjælpen er betinget af, at institutionens anvisninger med hensyn til pasning m. v. følges.

§ 73. Personer, der i hjemmet forsørger et barn med en fysisk eller psykisk lidelse, som medfører særlige udgifter ved forborgelsen, har ret til at få dækket sådanne nødvendige merudgifter, såfremt de ikke kan dækkes gennem særforborgens hjælpeforanstaltninger. Hjælpen er betinget af, at lægelige anvisninger med hensyn til barnets pasning m. v. følges.

Bilag 3.**Uddrag af lov om vurdering af landets faste ejendomme.**

(Lovbekendtgørelse nr. 441 af 22. august 1969)

§ 33. I forbindelse med vurderingen tager vurderingsrådet bestemmelse om, hvorvidt en ejendom helt eller delvis må anses for benyttet til landbrug, gartneri, planteskole eller frugtplantage, jfr. § 6, stk. 1 og 4*), i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, og foretager de fordelinger af grundværdien og eventuelle fradrag i grundværdien for forbedringer, der er fornødne for gennemførelsen af bestemmelsen i den nævnte lovs § 6, stk. 4*).

Stk. 2-3. — — —

Stk. 4. I forbindelse med vurderingen af ejendomme, der er omfattet af stk. 1, foretager vurderingsrådet en fordeling af ejendomsværdien og grundværdien på henholdsvis stuehuset med tilhørende grund og have og på den øvrige ejendom.

Stk. 5. — — —

*) Nu stk. 3, jfr. lov nr. 327 af 18. juni 1969 om ændring af den kommunale ejendomsskattelov.